

Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai, bibliavasárnapi igét, amelyet megírva találunk Ámós próféta könyve 8. fejezetének a 11.-től a 12. verséig a következőképpen:

Jön majd olyan idő – így szól az én URam, az ÚR –, amikor éhínséget bocsátok a földre. Nem kenyérre fognak éhezni, és nem vízre fognak szomjazni, hanem az ÚR igéjének hallgatására. Támolyognak majd tengertől tengerig és északtól keletig. Bolyonganak, és keresik az ÚR igéjét, de nem találják.

Urunk, mi olyan könnyen elfeledkezünk a te igédéről. Nem is keressük. Vagy ha halljuk is – nem érint meg minket. Add meg nekünk Urunk, hogy befogadhassuk a szívünkbe a Te igéd erejét! Ámen.

Kedves Testvéreim! **Ma a Biblia vasárnapja van. Hány embernek van a polcán, az asztalán vagy a mobilján Bibliája? Kezet fel! – És hányótoknak *marad is ott a polcon, az asztalon, az applikációban hetek, hónapok (évek...) óta?* (Ez már csak önvizsgálati kérdés volt...) Mi nekünk a Biblia? Használati tárgy? Nehezek? Szobadisz? Ágytámasz? Ikon a mobilunkon? – Vagy Isten igéje? *Mikor válik a Biblia Isten igéjévé a mi életünkben?* Ezekről a kérdésekről lesz szó ma.**

„Támolyognak majd ... keresik az ÚR igéjét – de nem találják” (Ám 8,12). **Miért nem találta Isten igéjét Ámós népe?** Mert hajlongani akart – de meghajolni nem. Mert áldozatokat akart (*még a hamis istenek gyermekáldozatát is*) – de alázatot nem. Mert az átmeneti jólétben és a látszólagos győzelemben dőzsölni akart – de a szegénynek gondját viselni nem. Mert minden volt a szívekben – csak szeretet nem.

Miért nem találjuk Isten igéjét ma? Mert *elfelejtettük*, hogy hova tettük otthon a Bibliát... Mert hónapok óta nem frissítettük a Biblia-app-ot a mobilunkon. Mert úgy gondolkodunk, ahogyan a zsoltáros: *„Milyen tömeggel vonultam, és hogyan vezettem Isten házához hangos ujjongással és hálaénekekkel az ünneplő sokaságot...”* (Zsolt 42,5). **Ha nincs tömeg – akkor Isten eltűnt. Akkor Isten nincsen. Csak a tömegnek van istene. A tömeg maga az isten.** Mert úgy gondolkodunk, ahogyan Saul: **ha mi méltóztatunk megkérdezni Istent, és Isten nem válaszol azonnal – méghozzá precízen úgy, és olyan formában, ahogyan mi azt előírtuk neki** (Saul esetében: *álomban, a jövőmondó eszközzel, az urimmal, vagy a halottjaiból megidézett próféta szavával; 1Sám 28,6*), **vagy ha nem azt mondja, amit hallani szerettünk volna... Akkor Isten eltűnt. Akkor Isten nincsen. Ha nincs csoda, ha nincs gyorsan valóra vált jövődőlés** (Zsolt 74,9; Mik 3,6), **akkor Isten eltűnt. Akkor Isten nincsen.** A sort hosszan folytathatnánk még... Ha nincs győzelem, ha nincs vizsga ötös, ha nem jött össze a randi – vagy ha összejött a randi, de bár ne jött volna össze... **Ha bármi picike kényelmetlenség, vagy bizonytalanság támadt a mi kipárnázott életkénkben – akkor Isten eltűnt. Akkor Isten nincsen.**

Kedves Testvéreim! **Hát EZÉRT nem találjuk meg Isten ígését. Sem Ámósz korában, sem ma. Mert NEM Istent keressük, mert nem Jézust keressük** (a testté lett ígét; Jn 1,1), **hanem a saját magunk prekonceptióit keressük.** Én azt gondolom, hogy ekkor találom meg Isten ígését (győzelem, vizsgaötös, randi). Ha ez nincs, akkor Isten eltűnt. Akkor Isten nincsen. Hát ez *nem így* megy... Hát ez *így* nem megy... Isten ígéje *akkor* kezd el látszani és hatni, ha *tökéletesen váratlan*. Ha olyan irányba tereli az életünket, amerre *saját magunktól*, a saját jószántunkból *soha el nem* mentünk volna. Ha olyan dolgokat kezdünk el *nagy örömmel* tenni – amelyektől undorodtunk volna. Ha olyanokat szeretünk meg – akikkel *szóba sem* álltunk volna. *Ilyenkor* kezd megnyílni a szívünk Isten ígére. Volt-e *ilyen* az elmúlt heteinkben? Volt-e ilyen ezen az őszön? Volt-e ilyen ebben az évben? Érdemes otthon majd gondolkodnotok ezen.

„*De hát a szándék megvan bennem!*” – mondhatja itt valaki. Sőt: gondolkodhatunk úgy, mint a zsoltóros: „Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád, Istenem! Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után!” (Zsolt 42,2-3). Csak arra vigyázzunk, **nehogy ebben a mi nagy-nagy vágyakozásunkban a gagyiról higgyük azt, hogy arany.** Mert akkor *lesz* jósnő, lesz álomfejtő, lesz horoszkóp, lesz feng-sui, reiki, paleo-jóga, és lesz sokminden, amiből van olyan, ami egészségfejlesztésnek elmegy ugyan, de az *élő Istentől* nagyon messze van. A magunknak eszkábált, összecsemegézett privát-Istenkénk – nem az élő Isten. A kényelmesen elviselhető privát-Istenkénk – nem az élő Isten.

Eljárhatunk templomokba is. Csak arra vigyázzunk, nehogy összekeverjük a stand-up comedy-t, a „mi-jobbak-vagyunk-mint-a-többiek” klubestet, a morál-party-t, a gimnáziumi önképzőkört, a versmondó versenyt, vagy a protokoll-tanfolyamot Isten ígérének a hirdetésével, úrvacsorával, vagy istentisztelettel. **Olvashatunk Bibliát is. Pusztán az olvasásból azonban még nem lesz ige. Miért? Mert az ígéhez befogadás kell. Mert az ígéhez nyitott szív kell. Mert az ígéhez Szentlélek kell.**

Miért találhatjuk meg mégis Isten ígését? Kicsit már tudjuk is a választ erre a kérdésre. A bevezető zsoltótarban is válaszoltunk rá: „Várom az Urat, várja az én lelkem, és reménykedem ígérétemben, mert az Úrnál van a kegyelem, és nála bőségesen van megváltás.” **Azért találhatjuk meg Isten ígését, mert Isten kegyelmes és hűséges. Azért találhatjuk meg Isten ígését, mert Isten elküldte Jézust, hogy minket megváltson.** Azért találhatjuk meg Isten ígését, mert – *ahogyan János írta a prológusában* – „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszerűltjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal” (Jn 1,14). Azért találhatjuk meg Isten ígését, mert – *ahogyan Pál mondta az athéniaknak* – „öbenne élünk, mozgunk és vagyunk” (ApCsel 17,18). *Így lesz* a Biblia nem csupán egy könyv, hanem élőlény, amelynek hatalma van arra, hogy legyőzzön mindenkit, aki ellene áll. (*Ez az idézet attól a Napóleontól való, aki sokat megtanult győzelemből és vereségből is.*) Végezetül pedig Luther bátorít bennünket azzal, hogy „A Biblia él, beszél hozzám, lábai vannak, és utolér, kezei vannak, és megragad.” – Remélem, hogy ettől a szép képtől nem lesznek olyan rémálmai egyikőtöknek vagy másikótoknak, amelyben egy életre kelt Biblia elől menekül... Persze ha rémálmaidok lennének, az sem baj, mert egy igen jó jel lenne arra, hogy a Bibliára másként tekintetek ezután, mint ahogyan eddig. Ugyanis – „Isten ígéje élő és ható” (Zsid 12,4).

Mikor találhatjuk meg Isten igéjét? A mai igeszakaszunk megadja erre a választ. Ugyanis az eredeti héberben az **ÚR igéjének a hallgatása (Ám 8,11b) nemcsak hallgatást, hanem figyelmet és engedelmességet is jelent.** Az oltár előtt felolvasott ige is választ ad a kérdésünkre. **Akkor találhatjuk meg Isten igéjét, ha a szeretetre törekszünk és alázatosak vagyunk.** Jeremiás könyvében azt ígéri Isten nekünk, hogy „megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam” (Jer 29,13). **Mi itt a lényeg? A teljes szív. Akkor találjuk meg Isten igéjét, ha teljes szívből kutatunk utána.** Mit is fogunk megtalálni egészen pontosan – ha teljes szívből kutatjuk? Azt, hogy a Biblia életre kel a kezünkben. Úgy, ahogyan Luther kezében tette. Azt, hogy a Szentlélek elkezd *szólni* hozzánk az ige által. Megtaláljuk a testté lett igét, Jézust. Azt a Jézust, aki ezt ígérte a Hegyi Beszédben: „Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek” (Mt 7,7).

Kedves Testvéreim! Kérjünk! De ne csak kérjünk, hanem követeljünk! Úgy, mint Mózes. Legyünk akár pimaszok is Istennel: „Uram, ha nem jössz velünk, akkor ne is vigyél tovább bennünket!” (2Móz 33,15). Zörgessünk! Mit zörgessünk!? Dörömböljünk!! Törjük be az ajtót!!! **Tegyünk meg mindent azért, hogy találkozzunk Jézussal – és akkor: találkozni fogunk Jézussal. Élővé válik a számunkra az élő Isten igéje. Élővé és hatóvá.**

Végezetül hadd meséljek el egy történetet. Volt egyszer egy fiatalember. (Lehetett volna egy fiatal lány is.) Abban az időben ritkaság volt az Úr igéje (1Sám 3,1). Pedig keresték. Ott voltak – *hitük szerint* – az Úr igéjének a közvetlen közelében. Csakhogy mi volt a baj? Nem teljes szívből keresték. Csak kötelességből keresgéltek. Ez volt a dolguk. Így hát keresték. Napi nyolc órát – ameddig a munkaidő tartott. Igenám, de Isten éjjel jött. Szólt a fiúhoz. A nevét mondta. Háromszor is. A fiú annyira nem gondolt arra, hogy Isten ott lehet velük, hogy háromszor is azt hitte, hogy a nevelőapja szólította. Amikor már harmadszor keltette fel a nevelőapját, hogy mit szeretett volna mondani neki, a nevelőapjának eszébe jutott, hogy mit tanítottak neki régen. Fiam, ha még egyszer ez megtörténik, válaszold azt: „Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!” (1Sám 3,10). Így is történt. Így lett a fiatalemberből a népének egyik legnagyobb prófétája – Sámuel.

Kedves Testvéreim! **Kérjük az Urat, hogy szóljon hozzánk is. De ne akárhogyan kérjük! Szolgálni vágyó szívvel kérjük! Kérjük azt, hogy Isten szolgálatába állhasson a mi teljes életünk! – És akkor: meg fog szólítani minket Isten. És akkor: belép a mi életünkbe a testet öltött ige – Jézus.** Így legyen! Így lesz! Ámen.